

Sygn. akt III K 19/18

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb., w III -cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Magdalena Zapala -Nowak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Bożena Wolfram

w obecności Prokuratora Okręgowego Lucjana Nowakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2018 roku

sprawy W. K.

syna H. i T. z domu D.

urodzonego (...) w Ł.

skazanego:

1. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwa popełnione w dniu 9 lipca 2013 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 244 kkk i art. 226 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na kary odpowiednio 2 lat i 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności,

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 lipca 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo popełnione w dniu 2 marca 2015 roku i wyczerpujące dyspozycję art. 280§2 kk i art. 64 §1 kk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny, każda po 10 złotych, w dniu 24 stycznia 2018 roku w sprawie sygn. akt II AKa 245/17 Sąd Apelacyjny w Łodzi utrzymał wyrok ten w mocy,

3. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 25 września 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo popełnione w dniu 17 listopada 2014 roku i wyczerpujące dyspozycję art. 244 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności

orzeka, co następuje:

I. na podstawie art. 85 §1 kk, art. 85a kk, art. 86 §1 kk orzeczone w punkcie 1, 2 i 3 kary pozbawienia wolności - to jest karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku pozbawienia wolności - łączy i wymierza skazanemu **W. K.** karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu **W. K.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 9 do 11 lipca 2013 roku oraz od 15 kwietnia 2017 roku,

III. stwierdza, że w pozostałym zakresie wyroki opisane w punkcie 1, 2, 3 podlegają odrębnemu wykonaniu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej adwokat A. J. kwotę 147 (sto czterdzieści siedem) złotych i 60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

V. zwalnia skazanego od obowiązku zwrotu kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IIIK 19/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

W. K. został skazany :

1. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwa popełnione w dniu 9 lipca 2013 roku, wyczerpujące dyspozycję art. 244 kkk i art. 226 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na kary odpowiednio 2 lat i 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 20 lipca 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo popełnione w dniu 2 marca 2015 roku i wyczerpujące dyspozycję art. 280§2 kk i art. 64 §1 kk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 stawek dziennych grzywny, każda po 10 złotych, w dniu 24 stycznia 2018 roku w sprawie sygn. akt (...) Sąd Apelacyjny w Ł. utrzymał wyrok ten w mocy,

3. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 25 września 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) za przestępstwo popełnione w dniu 17 listopada 2014 roku i wyczerpujące dyspozycję art. 244 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności

(dowód : odpisy wyroków k.19, k.21, k.132-133, dane o karalności k.27-29)

W chwili obecnej skazany odbywa karę ze sprawy (...), później będzie odbywał karę ze sprawy (...) oraz karę ze sprawy (...). Zachowanie W. K. w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności należy ocenić jako bardzo dobre. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadań wynikających z tego programu nie wykonał z przyczyn od niego niezależnych. Nie był karany dyscyplinarnie. K. nagradzany min. za wyróżniające się zachowanie. Do przełożonych odnosi się regulaminowo, nie przejawia zachowań agresywnych, jest zatrudniony odpłatnie. Krytyczny wobec popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia.

(dowód : opinia o skazanym wraz z obliczeniem kary k.22)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 85§1 i §2 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Z kolei w myśl art. 86 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności Sąd pragnie zauważyć, że jeden z wyroków zapadł przed 1 lipca 2015 roku, dwa zaś po tej dacie. W takiej sytuacji Sąd ma obowiązek ustalenia zgodnie z treścią art. 4 §1 kk, które przepisy dotyczące wymiaru kary łącznej są dla skazanego korzystniejsze. Takie stanowisko jest zresztą zgodne z orzecnictwem wskazującym, iż przepis art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2015 roku poz.396) wprowadza unormowanie szczególne w stosunku do zasady wyrażonej w art. 4 §1 kk, stanowiące odstępstwo od jej stosowania. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie (ale tylko w nim) wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie, z tym, że to wyłączenie nie dotyczy wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu. W takim i tylko w takim zakresie przepis ten wyłącza zastosowanie art.4 §1 kk. Przepis ten ma zatem charakter wyjątkowy, stąd też nie można poddawać go wykładni rozszerzającej. Jeżeli zatem należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 roku z karą, czy też karami prawomocnie orzeczonym przed tą datą,

to należy na podstawie art.4§1 kk rozstrzygnąć, czy stosować dalej przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku (post. Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2017 roku VKK 315/15, postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II AKz 124/16).

W chwili obecnej, jak wynika z obliczenia kary, skazany W. K. wykonuje karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy (...), karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy (...), karę 1 roku pozbawienia wolności ze sprawy (...).

Sąd wybrał procedowanie na podstawie obecnie obowiązujących przepisów. Połączył kary podlegające wykonaniu, a zatem kary opisane w punktach 1-3. Kierując się wskazaniem z art. 86 § 1 kk przy wymiarze kar łącznych Sąd ma możliwość orzeczenia ich w wysokości od najwyższej z kar wymierzonych do ich sumy.

Wymierzając kary w wyroku łącznym pamiętać należy o tym, że Sąd nie powinien brać pod uwagę tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami podlegającymi połączeniu. Oznaczałoby to bowiem „podwójne„ premiowanie skazanego /gdyby chodziło o uwzględnienie okoliczności łagodzących/ lub „podwójne” jego napiętnowanie/ gdyby chodziło o uwzględnienie okoliczności obciążających/. Wymierzając karę łączną Sąd rozważa przede wszystkim to, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowo – przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym kształtowaniem kary łącznej.

Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji, czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami, jakie zachodzą pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem /por. Kodeks postępowania karnego. Komentarz pod redakcją Piotra Hofmańskiego, Elżbiety Sadzik, Kazimierza Zgryzka – teza 6 do art. 571 KPK – Legalis 2007, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984/5-6/65, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 09 maja 2001 r., II AKa 63/01/.

Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 kk istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39/.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uwzględniając związek podmiotowo – przedmiotowy, odstępy czasowe między poszczególnymi czynami Sąd uznał, że mimo pozytywnej opinii z zakładu karnego, nie ma jednak podstaw do zastosowania zasady absorpcji. W. K. był skazywany za przestępstwo skierowane przeciwko różnym dobrom, to jest przeciwko mieniu, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko działalności instytucji państwowych. Również i czas przestępstw nie skłania do wymierzenia tejże zasady, albowiem przestępstw tych W. K. dopuszczał się od 9 lipca 2013 roku do marca 2015 roku.

Dlatego też w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zastosowanie winna znaleźć zasada częściowej asperacji, wyrażająca się w wymierzeniu kary 6 lat pozbawienia wolności. (Sąd miał możliwość wymierzenia kary od 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności).

W ocenie Sądu w/w kara łączna 6 lat pozbawienia wolności powinna spełnić swoje cele wobec skazanego, jak i w zakresie właściwego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd nie zastosował przepisów obowiązujących do dnia 1 lipca 2015 roku. Art. 85 kk stanowił wówczas, że karę łączną wymierza się, jeżeli skazany popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające połączeniu.

W sytuacji prawnej skazanego połączeniu podlegałyby jedynie kary ze spraw (...) i (...), albowiem skazany popełnił je odpowiednio 2 marca 2015 roku i 17 listopada 2014 roku, a zatem przed wydaniem wyroku w sprawie (...), czyli przed 20 lipca 2017 roku. Natomiast kara ze sprawy (...)w ogóle nie podlegałaby połączeniu, przestępstwa z kolejnych spraw zostały popełnione już po wydaniu wyroku z wyżej wymienionej sprawy. Takie rozwiązanie byłoby dla skazanego mniej korzystne, aniżeli zastosowanie nowych przepisów.

Stosownie do wymogów określonych w art. 577 kpk, w trybie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył W. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 9 do 11 lipca 2013 roku oraz od 15 kwietnia 2017 roku.

Z uwagi na fakt, iż wyroki opisane: w pkt. 1,2,3 poza karami pozbawienia wolności zawierają jeszcze inne rozstrzygnięcia – to w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd zauważył, że od 6 kwietnia 2025 roku W. K. będzie odbywał karę 8 dni pozbawienia wolności za orzeczone wykroczenie, ale kary z tej sprawy w ogóle nie rozważa w niniejszej sprawie, wymogom kary łącznej podlegają jedynie kary orzeczone za przestępstwa.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 17 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U poz.1714).

Skazany jest co prawda zatrudniony odpłatnie w zakładzie karnym, (wykazał jednak, że zarabia 118 złotych miesięcznie), nie posiada żadnego majątku, jest też obciążony należnościami sądowymi w innych sprawach. Sąd uznał zatem, że uiszczenie kosztów byłoby dla niego uciążliwe. Dlatego też w trybie art. 624 §1 kpk zwolnił W. K. od ich ponoszenia i przejął na rachunek Skarbu Państwa.